

שלמעלה, שכל השלטון נמצא באותו מקום.

הבר אמר הפה מה טוב ומה נעים וגוי - אלו אותם החברים בשעה שהם יושבים אחד ולא נפרדים זה מזה, בהתחלה הם גרים אנשים עורכי קרב שורצים להרג זה את זה. אמר כך חזריהם לאחבה ואחותה. מה אומר הקודש ברוך הוא? הפה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. גם - להכליל עליהם שכינה. ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא מקשיב לדבריהם, ויש לו נחת ושם בחם. וזה שפתותם (מלאכי י) אז נבררו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו וגוי.

ואתם החברים של פאן, כמו שהייתם בחביבות ואחבה מוקדם לנו, כך גם מפאן והלאה לא תפרדו זה מזה, עד שהקדוש ברוך הוא ישמח עפקם, יקרא עליכם שלום, וימצא בಗליכם שלום בעולם. וזה שפתותם, החלם כקטם למען אחי ורעי אדרבה נא שלום בך.

הלו. עד שהיו הולכים, הגיעו לבית רבבי פנחס בן יאיר. יצא רבבי פנחס ונש��ו. אמר, זכתי לשחק את השכינה. אשתי חלק. פקן להם מציע מטוות בקשרי קלעה. אמר רבבי שמעון, התרורה לא צריךך. העביר אותו, וישב. אמר רבבי פנחס, טרם שנאלל נשמע מבעל התורה דבר, שהרי רבבי שמעון, כל רבבו הם בגלה, הוא איש שלא פוחד מפעלה ומפעלה לומר אותו. לא פוחד הספים על ידו. ולא פוחד מפתח, כמו אריה שלא פוחד מבני

ואף גם זאת בהיותם, שבת אחים בכלל, כיון דכתיב, גם, לא כל לא כל אינון דלעילא, דכל שוילטנותא בההוא אמר אשכח.

דבר אחר. הנה מה טוב ומה נעים וגוי. אלא אינון חביביא, בשעתה דאיןון יתבין בחדר, ולא מתפרשן דא מן דא. בקדמיה אתחזון גובי מגיחי קרבא, דבעו לקטלא דא לדא. לבתר, אתחדרו ברחימותא דאחותה. קדשא בריך הוא אומר, הפה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. גם, לא כל לא עמhone שכינה. ולא עוד, אלא קדשא בריך הוא אצית למוליכיו, וניחא ליה ותדי בה. הדא הוא דכתיב, (מלאכי י) אז נבררו יראי י' איש אל רעהו ויקשב י' וישמע ויפתח ספר זכרון לפניו וגוי.

ואותן חביביא דהכא, כמה דהויתון בחביבותא ברחימותא, מקדמת דנא, בכינמי, מפאן ולהלאה לא תפרשן דא מן דא, עד דקודשא בריך הוא חדי עמכוון, ויקרי עליכו שלם. וישתפח בגיניכzon שלמא בעלמא. הדא הוא דכתיב, (זהלים קב) למען אחוי ורשי אדרבה נא שלום בך.

אלו. עד דהוו אזי, מטו לבי רבבי פנחס בן יאיר. נפק רבבי פנחס, ונש��יה. אמר, זכינא לנשדקא שכינה. ובאה חולקי אתקין להו טיקלי דערסי, קפטורי דקליטה. אמר רבבי שמעון, אוריתא לא בעי הci, עבר להוז, ויתיבו. אמר רבבי פנחס, עד לא ניכול, נשמע ממאריה דאוריתא מלה. הדא רבבי שמעון כל מלוי באתגליא אינון, והוא גברא דלא דחיל מעילא ותטא, למימר לוון, לא דחיל מעילא, הדא קדשא בריך הוא אסתפם (דס ס ע"א) ביה, לא דחיל מטהא, באירה דלא דחיל מנגני ענא. אמר רבבי שמעון